

הוכן עיני כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

נזיר דף כא.

המתפיס נזירות באבריו באופנים דלהלן, מה הדין? [תוד"ה דאמר].

באבר שאין הנשמה תלויה בו		באבר שהנשמה תלויה בו - כראשו וכבדו	
ידו ורגלו	פיו ושערו		
אינו נזיר	הוי נזיר ¹	הוי נזיר	כשהתפיס בנזירות חברו
אינו נזיר	אינו נזיר	הוי נזיר	כשנדר נזירות מעצמו

נזיר דף כא:

האשה שנדרה בנזיר והפרישה את בהמתה, ואח"כ הפר לה בעלה, מה דין החטאת?²

על צד שבעל מיגז גיזז - מכאן ולהבא	על צד שבעל מיעקר עקר - למפרע	
תצא לחולין, דבעלה מקנה לה רק אם תצטרך		היתה הבהמה שלו
תמות - דנתקשה ³	תמות, כחטאת שמתו בעליה ⁴	היתה הבהמה שלה

¹ דכיון שהתפיס בנזירות חברו ואמר "פיו כפיו" אנו מפרשים דבריו שכוונתו לענין שלא ישתה יין, וכן כשאמר "שערי כשערו" אנו מפרשים את דבריו לענין תגלחת, וכיון שכן הוי נזיר גמור. אולם אם אמר פי נזיר או שערי נזיר מעצמו בלא שמיעה מחברו, לאו כלום הוא - כיון שאין הנשמה תלויה בהם.

² לגבי עולה ושלמים אם הם של בעלה יצאו לחולין מאותו טעם, ואם שלה יקרב בכל ענין לנדבה.

³ דכיון שבעל מיגז גיזז, נמצא שכדין הוקדשה הבהמה לנזירות, אכן אינה יכולה להקריבה כיון שלבסוף היפר לה בעלה ולא השלימה נזירותה, ולכן תמות כדין חטאת שמתו בעליה או נתכפרו, דמזה למדנו שכל שאין החטאת קרבה לשם מה שהופרשה למיתה אזלה.

⁴ סוברת הגמ' דאף שעוקר הבעל את הנזירות לפרע, מ"מ אין ההקדש של החטאת בטל, דסוף סוף כשהבעל מפר אפ"י אם נאמר שעוקר למפרע הרי אינו עושה את הנדר כטעות מעיקרו, אלא שניתן לו כח לעוקרו, אבל לגבי הפרשת הקרבן אי אפשר לחושבה כטעות, והוי כחטאת שמתו או נתכפרו בעליה שלמיתה אזלה.